

AVIZ
**referitor la proiectul de Lege privind stabilirea cadrului
general de informare și consultare a salariaților**

Analizând proiectul de **Lege privind stabilirea cadrului general de informare și consultare a salariaților**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.149 din 23.06.2006,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri :

1. Proiectul de lege are ca obiect de reglementare stabilirea cadrului general de informare și consultare a salariaților, cu aplicarea pentru întreprinderile care angajează cel puțin 20 de salariați.

În normă sunt menționate părțile implicate în procesul de informare și consultare, sunt definite noțiunile de informare și consultare și sunt stabilite conținutul și procedurile aferente procesului de informare și consultare.

Potrivit obiectului de reglementare, proiectul de lege face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea prevederilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Proiectul de lege răspunde cerințelor recentului Raport de monitorizare al Comisiei Europene din 16 mai 2006 și se înscrie în cadrul statuat prin Tratatul la aderare a României la Uniunea Europeană, aprobat prin Legea nr.157/2005.

Reflectând o serie de evoluții ale legislațiilor naționale din statele membre, Uniunea Europeană a adoptat Directiva 2002/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului (din 11 martie) de stabilire a cadrului general referitor la informarea și consultarea lucrătorilor în Comunitatea Europeană. Rațiunea adoptării unei asemenea directive se regăsește în preocupările constante ale Uniunii Europene de amplificare a dialogului social, la scară națională dar și comunitară.

Fără a crea structuri noi (cum o face Directiva 94/45/CE, transpusă în legislația română prin Legea nr.217/2005, care a instituit comitetul european de întreprindere de dimensiune europeană), Directiva 2002/14 instituie o serie de **reguli comune și minimale pentru sindicate sau, după caz, pentru reprezentanții salariaților**. Spre deosebire de Directiva 94/45, câmpul de aplicare al directivei 2002/14 privește informarea și consultarea lucrătorilor în întreprinderile naționale (care își desfășoară activitatea într-un singur stat comunitar).

Dispozițiile Directivei 2002/14 privesc, deopotrivă, atât întreprinderile publice, cât și pe cele private care desfășoară o activitate economică, indiferent dacă urmăresc sau nu un scop lucrativ.

Recunoscând fiecărui lucrător dreptul la informare și consultare prin reprezentanții lucrătorilor, Directiva precizează că **modalitățile de informare și consultare** sunt stabilite și puse în aplicare potrivit legislației naționale și practicilor în materia relațiilor între partenerii sociali din fiecare stat membru, în așa fel încât să se asigure efectul util al acestui demers.

Dispozițiile Directivei sunt minuțioase, indicând statelor membre, inclusiv modul în care trebuie efectuată consultarea **într-un anumit moment, prin mijloace și cu un conținut adecvat**.

Semnificativ este faptul că directiva, în încercarea de a permite o **reglementare flexibilă în raport de statele membre**, dispune că acestea pot defini modalitățile de informare și consultare prin legislația națională sau prin practica relațiilor între partenerii sociali, inclusiv prin mandatarea acestora, la fiecare nivel, de a stabili în mod liber și în orice moment, pe calea unui acord negociat, aceste modalități de informare și consultare.

Toate aceste elemente de bază ale Directivei 2002/14 se regăsesc în proiectul de Lege supus avizării, cu acest proiect de

lege, România, îndeplinindu-și, practic, toate obligațiile asumate în domeniul legislației muncii.

3. Pe plan redacțional și sub aspectul respectării normelor de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, prevăzute de Legea nr.24/2000, republicată formulăm următoarele observații și propuneri:

a) Pentru conformitate cu dispozițiile art.54 alin.(1) din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, capitolele trebuie numerotate cu cifre romane iar secțiunile cu cifre arabe. În acest sens, este necesară efectuarea corecturii în întreg cuprinsul proiectului.

Totodată, precizăm că normele de tehnică legislativă nu agreează alcătuirea capitolelor ori a secțiunilor din unul sau două articole, fiind necesară resistemizarea dispozițiilor normative, în funcție de legătura tematică dintre norme, astfel încât capitolele să fie mai ample.

În acest sens, pentru ca proiectul să nu fie mult prea fracționat, sugerăm eliminarea capitolului 2 cu cele două secțiuni ale acestuia și cuprinderea art.3 și 4 în capitolul I.

Ca urmare, cap.3 și 4, devin cap.II și III.

Tot sub aspect redacțional, precizăm că numărul articolului trebuie poziționat pe același aliniament cu norma care îi aparține.

b) La **art.2 alin.(2)**, sugerăm o îmbunătățire redacțională, prin înlocuirea expresiei „ținând cont”, cu expresia „ținând seama”, mai adecvată în context.

c) La **art.5 alin.(2)**, sugerăm eliminarea mențiunii „în special”, ca superfluă.

La **alin.(3)** al aceluiași articol, la lit.c), pentru o exprimare proprie stilului normativ, sintagma „în conformitate cu art.” urmează să fie înlocuită cu sintagma „în conformitate cu prevederile art.”.

În același context, pentru uniformitate în redactarea textelor proiectului, expresia „lit.(e)” trebuie redată sub forma „lit.e)”.

La lit.e), având în vedere că alin.(1) al art.5 reglementează obligațiile angajatorilor, **nu competențele** acestora, pentru corelare, în plan terminologic, termenul „competențele” trebuie înlocuit cu „obligațiile”.

Totodată, deoarece ne aflăm în cadrul aceluiași articol, sintagma „prevăzute de art.5 alin.(1) lit.c) din prezenta lege” trebuie înlocuită cu sintagma „prevăzute la alin.(1) lit.c)”.

d) La **art.7 alin.(1)**, pentru estetica și eleganța exprimării, sintagma „respectivilor reprezentanți sau experți” propunem să fie înlocuită cu sintagma „reprezentanților sau experților”.

La **alin.(2) al art.7**, întrucât proiectul nu definește expresia de „criterii obiective”, pentru evitarea oricărei erori în procesul aplicării actului normativ, propunem eliminarea mențiunii „în conformitate cu criterii obiective”, din cuprinsul tezei întâi.

La teza a doua, pentru fluenta exprimării, locuțiunea „sau să nu întreprindă” trebuie înlocuită cu locuțiunea „sau de a nu întreprinde”.

La **alin.(3)**, pentru evitarea repetării în aceeași frază a conjuncției „sau”, este necesară înlocuirea expresiei „sau de a nu iniția”, prin expresia „ori de a nu iniția”.

e) La **art.8**, pentru ca norma să debuteze cu subiectul, propunem reamenajarea textului, astfel:

„Art.8. - Reprezentanții salariaților beneficiază de protecție și garanții care să le permită să-și îndeplinească corespunzător obligațiile ce le-au fost încredințate în conformitate cu legislația în vigoare, pe toată durata exercitării mandatului”.

f) La **art.9**, regimul sancțiunilor contravenționale este insuficient realizat și chiar eronat, nefiind respectate prevederile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Sub aspectul sistematizării dispozițiilor normative, precizăm că potrivit uzanței în redactarea actelor normative cu obiect similar de reglementare, articolul ar trebui structurat într-un singur alineat la care să se subsumeze enunțarea faptelor a căror încălcare constituie contravenție, urmată de limita minimă și maximă a amenzii aplicabile, marcată cu litere mici ale alfabetului, după următorul exemplu:

„Art.9. - Constituie contravenții și se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la la nerespectarea”.

După acest exemplu se va reamenaja întregul text al art.9.

Descrierea faptelor care constituie contravenții este greșită în cazul actualului alin.(2), unde se face trimitere la art.3 lit.f), text care doar **definește** termenul „consultarea”, nu instituie o obligație în sarcina angajatorului.

La actualul alin.(3), conturarea faptei care constituie contravenție este incompletă și generatoare de interpretări subiective, întrucât în proiect nu se stabilește în mod expres cine apreciază corectitudinea informațiilor și după care criterii.

Și măsura prevăzută la actualul alin.(5) este greșită, deoarece art.7 alin.(2) nu se referă la refuzul nejustificat al angajatorului de a comunica informații relevante ci, dimpotrivă, acesta **nu este obligat**, dacă informațiile sunt de natură să dăuneze grav funcționării întreprinderii sau să-i prejudicieze interesele.

Pentru toate aceste considerente este necesară reanalizarea și reformularea art.9.

g) La **art.10**, pentru corelare, în plan terminologic, cu norma de la art.24 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, locuțiunea „organele de control ale Ministerului” trebuie înlocuită cu expresia „persoanele împuternicite de Ministerul”

h) La **art.13**, pentru corectitudinea redactării, expresia „Hotărâre de Guvern” trebuie înlocuită cu expresia „hotărâre a Guvernului”.

i) La **art.15**, având în vedere prevederile art.43 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, este necesar ca textul propus referitor la transpunerea Directivei Parlamentului European și a Consiliului 2002/14/CE în dreptul intern, să fie înserat ca o mențiune după partea dispozitivă a actului normativ, **fără a fi încorporat în cadrul unui articol.**

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București
Nr. 890/26.06.2006